

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.
De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en zaterdags.
Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grote Markt, n^o 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

0 fr. per jaar.
Een blad afzonderlijk 1 25 centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 1 25 centimen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad: 1 fr. den drukregel.

DER PROVINCIE LIMBURG

TONGEREN, DEN 7 FEBRUARI.

Herstelling der grieven.

De *Nationale Vereeniging voor de herstelling der grieven* heeft maandag te Brussel eene vergadering gehouden die de beste uitslagen moet hebben voor de toekomst.

Met genoegen stellen wij vast dat al de katholieke dagbladen, zonder onderscheid, een min of meer uitgebreid verslag geven over de zitting.

Allen deelen het krachtig en welsprekend manifest der Vereeniging mee en stellen vast dat het geschikt is om den band van eenheid tusschen de katholieken nauwer te behalen.

Dat zulks ook het inzicht is van de iricrhters der *Nationale Vereeniging* blijkt uit de redevoeringen door hen op de vergadering van maandag uitgesproken.

Het manifest zegt met recht: « De liberale partij volgt den weg der despotieke gouvernementen. » De grieven, die de nationale partij heeft tegen het liberaal kabinet, worden in het manifest als volgt opgesomd:

Op *stoffelijk gebied*: de verkwalling der openbare financiën; — de verwaarloozing der belangen van landbouw, handel en nijverheid; — de gedurige verhooring der belastingen, machtelos om een altijd terugkeerend tekort aan te vullen.

Op *zedelijk gebied*: de afzetting van de eerlijkste en verdienstelijkste ambtenaars; — de partijgheid der benoemingen tot de openbare ambten; de verkrachting der vrijheden onzer provincien en gemeenten, door de overweldiging eener centralisatie, in strijd met al onze overleveringen; — de inrichting van een stelsel van openbaar onderwijs, klaarblijkelijk gericht tegen het godsdienstig geloof onzer bevolking; — de hongerdwang door de openbare besturen uitgeoefend, ten einde de officiële scholen te bevolken; — de geweldige afschaffing der diplomatische betrekkingen met het Hof van Rome, het oudste en eerbied waardigste van de gansche wereld; — de inbeslagname der liefdadige fondatiën; — de ontveiliging der kerkgoederen; — de soldatendienst opgelegd aan de seminaristen, de wilkekenige afschaffing van honderden plaatsen van onderpastors en van een groot getal jaarwelden van geestelijken, de schending, in een woord, van al de rechten der Kerk en van de godsdienstvrijheid; — de verlaaging der magistratuur, van welke men de dienstmeid van het gouvernement wil maken; — kieswetten zonder eerlijkheid, bestemd om voor altijd de overmacht van het liberalisme te vestigen, — ziedaar eenige der daden welke het bewind door het tegenwoordig ministerie uitgeoefend, kenmerken.

Overal heeft het twist en tweedracht gezaaid en op dit oogenblik is er geen enkel dorp meer waar onze nationale keuspreuk « eendracht maakt macht » niet eene bittere spottertijd is geworden. Na alzo onze maatschappelijke inrichting tot in hare grondvesten geschoot te hebben, heeft het ministerie geen weerstand kunnen bieden aan de opkomende golven der regeringlooze volksbeweging. Het koninkdom is bedreigd. Eertijds roemde men het gezond verstand, de eerlijkheid, de ordelievende geest onzer bevolking; thans hebben de noodlottige leerstelsels hunne organen in de drukpers, talrijke aanhangers bij het volk en bij elke kizizing vermeerderd het getal hunner vertegenwoordigers in de Statenkamer. Het ministerie, machteloos om ze te bestrijden, is zoover gebracht dat het zelve de maatregelen moet voorstellen waaruit hunne aanstaande zegespraal moet voortspuiten.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 548 koeien, 20 kalveren, 28 schapen, 204 vette varkens, 1040 magere varkens.

L'indicateur des chemins de fer, pour le mois de **février** est en vente chez M. COLLEE, **11, rue aux Vaches à Tongres.**

Paardenmarkt te Tongeren, op 14 februari.

BINNENLAND

Men schrijft uit Luik:
KERKIEVEN. — Het onderzoek betreffende deze diefstallen wordt liever voortgezet. De genaamde Cremer en zijne medeplichtigen, aangehouden in het kwartier van Laveu, in de omstandigheden die wij hebben gemeld, hebben reeds talrijke ondervragingen ondergaan; zij zijn beschuldigd (Cremer vooral) en een zijner medeplichtigen die voortvluchtig is niet alleen van diefstal gepleegd in de kerk van Tongeren, maar ook nog van andere belangrijke diefstallen, gepleegd bij middel van braak en beklimming te Luik en in de omstreken; diefstallen waarvan de daders door de politie sedert lang opgezocht werden.

De meeste voorwerpen, ontdekt te Tilleur in het bosch nabij het huis dat Cremer vroeger bewoond heeft, zijn door hunne eigenaars erkend. Verleden jaar werd eene belangrijke diefstal gepleegd op

het buitengoed van M. de X... en onder de gestolene voorwerpen, bevonden zich vele flesschen van den besten rooden wijn. Cremer had verscheidene malen een zijner bureu verzocht om diefstal te doen in zijne woning kwam, drook men een flesch uitmuntend-rooden wijn.

M. de X... had, als staal, eene flesch van dezen wijn naar het parket gezonden; de gebuur van Cremer werd ontboden en hij moest den wijn proeven; hij bekende dat het juist dezelfde wijn was, als dien welke hij vroeger bij Cremer had gedronken. Dagelijks wordt er meer en meer ten laste van Cremer geleegd.

Zij worden ook beschuldigd van de talrijke kerkdiefstallen, gepleegd in het arrondissement Luik tijdens de jaren 1882 en 1885.

— Te Luik heeft een onderofficier van het 7^e artillerie regiment zich in de zwaarlingste omstandigheden van het leven beroofd. Terwijl hij volop in gesprek was met eenige vrienden, die hem een bezoek gebracht hadden in de kazern, nam hij eene pistool, plaatste den loop in den mond en losse het schot. De lading was zo krachtig dat de schedel in stukken vloog en dat de omstanders bedekt werden met bloed en hersens.

— Men schrijft uit Brussel:
De meest tegenstrijdige geruchten loopen noopens de verdwijning van den heer Charles Mascart. Volgens sommige zou men zijn lijk op het krijgs-oefenveld gevonden hebben. Anderen zeggen dat men hem frisch en gezond heeft gezien. Deze twee geruchten zijn volkomen valsch. Tot nu toe hebben de nasporingen geenen uitslag gegeven. Al de onbelaauwde gronden in de Leopoldwijk zijn doorzocht geworden; men heeft ook het Ter Kamerenbosch doorzocht. De heer Mascart kwam zeer goed oversen met zijne vrouw en hij zag zijne kinderen zeer gaarne.

— De heer Mascart, de hooge ambtenaar van het ministerie van onderwijs die spoorloos verdwenen is, werd den 11 mei 1851 te Gent geboren. De brusselse dagbladen deelen zijn signalement mede.

— De brusselse correspondent van de *Meuse*, zendt aan dit dagblad de volgende inlichtingen betreffende de verdwijning van M. Mascart: Deze zou verdwenen zijn na eerst eene som van 700 fr. ontvangen te hebben, daarenboven zou hij ook zijn diploma van doktor in de rechten medegenomen hebben. Dien ten gevolge denkt men dat hij het land verlaten heeft. Van den anderen kant beweert men hem te Brussel gezien te hebben, sinds hij zijne woning verlaten heeft, en men voegt er bij dat hij sedert eenigen tijd niet goed meer bij zijn verstand scheen te zijn.

— Men schrijft uit Ieperen:
De heer Colaert, advocaat te Ieperen, zal de kandidaat der katholieken zijn, bij de aanstaande kiezing voor een lid der Kamer in vervanging van den heer Biebuyck, overleden.

— Vrijdag avond is er tusschen de staten van Morlanwelz en Carnières, een vuurschot gelost op den reizigerstrein van Bergen, die ten 11 uur 15 minuten te Charleroi aankomt. Een kogel vloog door de spiegelruit van een coupartment van eerste klas, waarin zich een advocaat van Charleroi bevond. De kogel vloog door de andere ruit zonder den reiziger te treffen.

— Het afnemen der spoorwegkaartjes bij het uitkomen der staten van de lijn van Luttre en Doornik is vrijdag laatst begonnen. De proef gaat goed. Het is te hopen dat de maatregel algemeen zal worden op al de spoorweglijnen van het land.

— De engelsche luchtreizigers Crespigny en Simmons hebben op eene merkwaardige wijze eene reeds vroeger gemaakte opmerking bij hunne overtocht over het kanaal bevestigd, namelijk dat men op groote hoogte, zoals met een luchthal tot op den bodem van het water kan zien. De laatste zegt in zijn reisverhaal: « Niet alleen dat de aarde zich onder ons als eene landkaart uitbreidde, maar bij het oversteken van de zee waren wij verbaasd met de meeste juistheid schier alles te kunnen waarnemen wat zich op haar bodem afspeelde. De diepte der zee was de grootste; de minste rotsen en klippen zagen wij volkomen. De stroomen waren verschillend van kleur en verdwenen in de verte als een stroom op het land. »

De heer Simmons stelt voor, van deze bijzonderheid gebruik te maken bij het openen van de zee nabij de kusten, dat tot heden met groote kosten en moeite gepaard gaat. Hij wenscht daarbij de fotografie toe te passen. Hij beveelt luchtballen aan, verbonden aan schepen.

— Het parket van Bergen is te 's Gravenbrakel geweest, om een onderzoek te beginnen betreffende de botsing in den tunnel. De stoker Boer van den trein van Doornik, is vrijdag te Bergen teruggekeerd; hij verklaart dat de machinist Honoré schielijk zinloos geworden is en naar niets meer heeft willen luisteren. De onderzoekscommissie, bestaande uit dienstoversten, onder het voorzitterschap van den heer Schaar, algemeen toezichter heeft zich naar 's Gravenbrakel begeven, om de oorzaken van het ongeval te zoeken. Het lijk van den ongelukkigen machinist Honoré is nog altijd te 's Gravenbrakel. Zijne begrafenis is voor ongekende redenen uitgesteld.

De kortste huwelijksreis waarschijnlijk welke ooit ondernomen werd, deed onlangs een

te Springfield (Vereenigde Staten) getrouwd paar. De jonggehouden die geen geld hadden om te reizen en toch hun fatsoen wilden ophouden, lieten zich des avonds door hunne vrienden naar de statie brengen, stapten in den gereedstaanden trein, maar, door de duisternis begunstigd, terstond aan den anderen kant er weer uit, en sluipen ongemerkt naar een naburig hotel.

Ongeukkig werd het jonge vrouwtje op den derden dag van hun verblijf aldaar door kennissen voor een der vensters gezien en kwam de slimme manier, om eene deftige en toch goedkoop huwelijksreis te doen aan het licht.

— *Of hij kon reizen?* — In een kantoar was de militieraad vereenigd. De jongelingen die hunne beurt afwachten worden achterevolgens binnen geroepen.

Een bediende is gelast met de mannen binnen te roepen en de gewone vragen te stellen:

- Uw naam?
- Arthur Van Dondergem.
- Uw bedrijf?
- Letterkundige.
- Kunt gij lezen?

— *Gij zoudt nog onder zijn.* — Men verwijt aan een dronkaard dat hij misbruik maakt van de sterke dranken en men zegt dat het zijn leven verkort.

— *Gij meent dat?* zegt hij op twijfelachtigen toon.

- Zekerlyk.
- Maar ik heb eene goede gezondheid en ben reeds zestig jaren oud.
- Het zij zoo, maar dat gij niet dronkt, gij zoudt al meer dan zeventig jaar zijn.

— *Hij had volk.* — Twee veldennapen staan te zamen stil voor een been van een schapslootf waarana nog eenig vleesch kleeft.

— Een, twee, drie; deeling zegt een hunner.

— Oh, zegt de andere, laat het geheel aan mij, ik heb dezen avond volk te eten.

— *Er waren geen andere in.* — Het volgende had plaats in een restaurant, waar het gewoonlijk niet zeer proper is.

Men brengt de soep op. Een heer roept den garçon en zegt:

— Wat dan, mijnheer, vraagt de garçon verwonderd.

— Maar zeg gij dat niet, een groot haar dat in mijne soep zwemt!

De garçon haalt het haar bij middel van een mes uit de soep, en de telloor terug aan den heer gevende zegt hij:

— Mijnheer mag ze gerust eten, er zijn geen anderen meer in.

BUITENLAND

Frankrijk.

MOEDERMOORD.

Eene schrikkelijke zaak van moordmoord werd zaterdag aan de jury van het departement Ain, onderworpen. Op 8 januari laatsleden wilde eene oude pachters van Ramenege-la-Montagne, de weduwe Buffavant, water halen aan den bornput, toen zij aangevallen werd door haren zoon Michel die op haar wachtte; hij bracht haar geweldige slagen toe met eene vork en poogde haar vervolgens in de waterput te werpen. Hij hieldte zijne moeder van den grond op en wierp haar met zooveel geweld voorant dat zij met het hoofd terecht kwam op den anderen kant van den randsteen en vervolgens in den bornput viel.

Doch daar zij terug boven water kwam en jammerende riep: « Mijn God! mijn God! » werd zij opnieuw aangevallen door den moordenaar die haar den schedel verbrijzelde met den steel van zijnen vork, waarna hij de punten van zijnen vork in de borst van zijn slachtoffer plofte omhaar onder water te houden. Duidaal kwam de weduwe Buffavant niet meer boven.

Het geschreeuw der stervende was nogtans gehoord door twee geboortsvrouwen. Toen zij naar de put kwamen, zagen de vrouwen niemand anders dan Michel Buffavant, die volkomen bedard was en begon te lachen met de ontzetting der twee vrouwen.

De moedermoeder ging het overige vanden dag in het bosch doorbrengen en hij at zeer smakelijc toen de gendarmen hem in den namiddag kwamen aanhouden. Het bebloede en vermistte lijk was opnieuw boven water gekomen en Buffavant was om zoo te zeggen op heeterdaad betrapt door de geboortsvrouwen die op het noodgeschreeuw van het slachtoffer toegesnelde kwamen.

In tegenwoordigheid van deze vrellerterende bewijzen was de schurk wel verplicht bekende-nissen te doen, dat is te zeggen dat Buffavant wel bekend zijne moeder verdronken te hebben, doch hij loochent haar slagen toegebracht te hebben.

De ellendigheid was door gierigheid en hebzucht tot de misdad gedreven. De weduwe Buffavant was zes en zestig jaar oud; zij begon riekelijc te worden en werkte niet meer; in stede van te winnen was zij verplicht in te schieten om te leven. De zoon vermoordde zijne moeder uit vrees van zijn erfdel te zien vernietigen.

De moedermoeder Buffavant werd enkel door het hof veroordeeld tot levenslangen dwangarbeid.

Duitschland.

De prachtige dom te Keulen, een der eerste gewrochten der gothische bouwkunst, is weinige jaren geleden voltooid. Op 15 augusti 1248 werd met de gebruikelijke plechtigheid de eerste steen gelegd van de kerk en, wel is waar, niet met ijver maar langzaam en bij tusschenpoelen ging de verdere aanbouw voort, tot op het midden der 16^e eeuw, toen ongeveer een drietal eeuwen volgde waariu schier niets voor den verdieren bouw van den zoo grootseh aangelegden tempel geschiedde.

Omstreeks het einde van het eerste gedeelte dezer eeuw ontwaakte de levendige zucht door gansch Duitschland om aan het schoonste bouwwerk der gothische kunst, dat Duitschland binnen zijne grenzen bezit, den oorspronkelijk beeraanden luste te geven. De gansche natie, vorsten en volkeren, sloeg de handen sameu. Men offerde met vrede belangrijke sommen, men reep het rad der fortuin ter hulp, men bouwde rusteloos voort en sedert een drietal jaren staat het heerlijk gewrocht voltooid voor onze blikken.

Toch ontbrak er nog wat. Te Keulen was geschied 't geen ook elders heeft plaats gehad. Een juweel van schoonheid, een schier onovertroffen meesterstuk van menschelijke kunst had men derwijze omhouwd, dat het zich bij gene mogelijkheid in al zijne pracht aan het oog des aanschouwers kon voordoen. En wat betekente het een juweel van onberekenbare schoonheid en waarde te bezitten, t welk zij niet laat waarnemen, tenzij zulks geschiedde onder de ongunstigste omstandigheden. Wie den tempel naderde, moest in staat zijn de heerlijke vormen in al hun indrukwekkende schoonheid te genieten.

Om zich de noodige fondsen voor het aankoop der omstaande woningen te verschaffen, zou het rad van fortuin nog eenen enkelen keer, maar dan ook voor de laatste maal, ter hulp worden geroepen. Eene loterij op groote schaal. Doch bij de trekking der loterij is eene vergissing voorgevallen, die zonderlinge gevolgen kan hebben. Op n^o 212861 is als prijs gevallen een emalbedel op eene waarde van 1500 mark geschat en later op denzelfden dag is nogmaals dezelfde prijs getrokken. De eigenaars der beide loten eischen den zelden prijs en vermoedelijk zal hieruit een rechtsdging ontstaan.

Nu vraagt men: zullen niet andere deelnemers aan de loterij klachten aanheffen en aandringen op eene nieuwe trekking zonder vergissingen? vermoedelijk zullen de bezitters van loten, waarop een aanzienlijke prijs is gevallen, daartoe niet behoeven.

Engeland.

Wij hebben reeds gezegd dat er verleden week overgrote voorzorgen genomen waren om den prins van Wallis te behoeden voor elken aanslag, welke tegen hem zou kunnen gepleegd worden op zijne reis naar Bristol. Thans vernemen wij nog, dat de maatregelen genomen werden tegevolge van tijdingen uit Londen en Dulsya gekomen. De mayor had verscheidene maanbooze brieven ontvangen, waarop doodsbedreningen kruisswijze geteekend waren of doodschouder, otwel nog zwaarden met het opschrift: Dood aan de koninklijke familie. Twee politiebedreuden waren uit Londen en zes uit Dulsya naar Preston gekomen. De politie uit Scotland-Yard had bericht gekregen dat men zou pogen den prins te vermoorden, op het oogenblik dat hij de hangende spoorwegbrug zou overstijden. Men wist ook dat een leman Londen verlaten had om naar Bristol te reizen. Hij werd overal op de helen gevolgd. De prins reed over de brug tusschen een dubbele rij konstabels te paard. Talrijke politie-agenten bewaakten de beide uiteinden.

Politiek overzicht

Gister is de zitting der Wetgevende Kamers in Engeland geopend, door eene trouwrede uiteenspreken in naam der koningin. Die rede heeft hoofdzakelijk hetgeen wij zaterdag gemedeeld hebben, als aan de Engelse bladen bekend geworden.

Het is zeer opgemerkt, dat de trouwrede weinig zegt over den toestand in Egypte. Nochtans heeft Baker pacha eene nederlag ondergaan, niet ongelijk aan die door Hicks pacha geleden. Het is waar dat de telegrammen, aan den heer Gladstone maar toegekomen zijn toen het reeds te laat was om verandering aan de rede toe te brengen.

Eene ondervraging over de Egyptische staatkunde, zal eerstsdags aan het gouvernement gericht worden.

Het verbrekingshof te Rome heeft de schandelijke onrechtvaardigheid bekrachtigd, die door de twee lagere gerechtshoven uitgesproken was over de goederen van de kongregatie tot *Voortplanting van het Geloof*. In den loop der tijden hebben katholieken uit alle werldeelen gelden geschonken, om de beschaving en het geloof over de werld te verspreiden. De inkomsten der goederen met die gelden aangekocht, wordt aangewend om de buitenlandsche missien te bekostigen.

Het Italiaansch gouvernement, na de goederen der kloosters in allerlei verkwallingen verspild te